

1.4 – 13.5 2012 Kypros, Ayia Napa

Matka kohti Ayia Napa alkoi sunnuntiaamuna Vihannin juna-asemalta. Lähtiessä Sievissä asuva Essi nousi junaan Ylivieskasta. Yksi suurimmista jännityksen aiheuttajista oli miten tuleamme toistemme kanssa toimeen, koska emme tunteneet entuudestaan. Onneksi tämä huoli osoittautui jo alkumatkasta turhaksi, eikä koko reissun aikana tullut suurempia erimielisyyksiä. Tiskivuorotkin saatiin ratkaistua erällä pokeria, jos muuten ei yhteisymmärrystä löytynyt.

Matkustimme junalla Helsinkiin ja siitä Varsovan kautta Larnakaan lentäen. Aikataulutukset osuivat kohdalleen varsin hyvin eikä lentoja tarvinnut odotella tuntikausia. Lentolippujen kanssa oli hieman ongelmaa alkuperäisten lippujen myyneen matkayhtiön mentyä konkurssiin. Toiset liput maksoivat enemmän kuin ensimmäiset, mutta kohtuuden rajoissa pysyttiin silti. Larnakassa, huolimatta siitä että oli aamuyö, oli Paula jo meitä odottelemassa. Hotellille saavuimme noin kello 4.30 aamulla.

Ensimmäinen työpäivä oli tiistaina. Ensimmäiset kolme viikkoa työpäivämme olivat kolmesta sulkemiseen, ja tunteja kertyi useasti 8-9 iltaa kohden. Ensimmäiset kaksi viikkoa Essi oli tarjoilijana ja minä keittiön puolella. Toimenkuvaan keittiössä kuului esivalmisteluja kuten ranskalaisten leikkaamista, sipulien, perunoiden, porkkanoiden ja valkosipulien kuorimista, sekä mm. tzatzikin ja perunapyreen valmistaminen aina tarvittaessa. Ensimmäisellä viikolla aikaa kului paljon seuraillessa ja annosten raaka-aineiden opiskelussa. Loppuviikosta ja siitä eteenpäin pääsin jo tositoimiin ja valmistamaan annoksia alusta loppuun itsenäisesti asiakkaille, sekä tiimin jäsenenä (esim. huolehtia sekä kasvis- että perunalisäke lautaselle). Valmistamani annokset olivat pääsääntöisesti pasta annoksia, mutta myös liekityksiä sain kokeilla silloin tällöin.

Tarjoilun puolella haastetta toi luonnollisesti se, ettei koskaan tiennyt mitä kieltä asiakkaat puhuivat. Suurin osa asiakkaista oli ruotsalaisia, mutta myös suomalaisia, norjalaisia, venäläisiä oli paljon. Myös paikallisia, brittejä ja muita poikkesi paikalla aina silloin tällöin. Kolmen viikon aikana jotka olin salilla opin ottamaan tilauksen niin suomeksi englanniksi kuin ruotsiksikin, kantamaan vinon pinon lautasia sekä saliin että salista pois, tasapainoilemaan täyden prikan kanssa, tarjoamaan juomat oikeaoppisesti sekä valmistamaan jälkiruoat (tämä kuului tarjoilijoiden työkuvaan). Muita töitä tarjoilupuolella oli pöytien kattaminen, pihan siistiminen, kukkien kasteleminen, lasien tiskaaminen ja niin edelleen.

Henkilökuntaan kuului 2 kokkia, keittiöapulainen sekä kaksi tarjoilijaa. Sesonkiajan ollessa kuumimmillaan kesänlopulla lisäksi tulee ekstra tarjoilija sekä tiskari. Haastetta työhön tuo luonnollisesti

Kyproksen kuuma ilmasto. Keittiön lämpötila nousee kuumimpina viikkoina jopa yli 60 asteen. Kaikkiaan henkilökunta oli motivoitunutta ja he opastivat ja kertoivat mielellään niin työstä kuin muistakin aiheista. Ravintolassa oli kansainvälinen meininki myös työvoiman puolesta, koska jokainen työntekijä oli kotoisin erimaasta. Keittiöltä löytyi kyproslainen, intialainen sekä bulgarialainen ja tarjoilupuolella oli ruotsalainen sekä suomalainen.

Maanantaipäivät olivat aina vapaita koska ravintola oli silloin suljettu. Ensimmäisenä vapaapäivänä vuokrasimme pyörät ja poljimme läheisiin Paralimnin ja Protarasin kaupunkiin. Pyörätiet olivat hyvässä kunnossa, eikä vuokra ollut kuin 5 euroa päivää. Seuraavana maanantaina osoittautui myös että pyörä oli varsin luotettava vaihto ehto kun matkustimme linja-autolla Larnacaan. Bussi liput olivat todella halvat, mutta kun odotimme linja-autoa takaisin oli yllätys ikävä kun kaksi autoa jätti tulematta, vaikka pysäkki oli oikea ja aikataulut seisoivat aivan vieressä. Jouduimme ottamaan taksin takaisin Ayia Napaan, ja ainut selitys mitä tälle saimme oli vain että niin käy joskus. Kävimme myös pääkaupunki Nicosiassa, ja sillä reissulla päästiin linja-autolla kotiin päinkin.

Asumisen kanssa emme kohdanneet suuria ongelmia. Tosin puolessa välissä oleskelua vaihdoimme huonetta koska hotellin alakerrassa sijaitseva afterparty disco aukaisi ovensa, ja joka aamuyö meteli oli melkoinen koska huoneemme sijaitsi hyvin lähellä sisäänkäyntiä, ja suoraan itse discon yläpuolella. Muuten huoneissa oli hieman toivomisen varaa, mutta välttämättömyydet kuitenkin löytyivät. Jos jokin ei toiminut tuli korjaaja viimeistään seuraavana päivänä... yleensä.

Aikamma Kyproksella oli todella ikimuistoista, ja koimme monia ihania hetkiä yhdessä. Työ oli haastavaa ja molemmat nautimme päivästäme niin vapaalla kuin töissäkin. Ravintolan porukka oli todella ystävällistä ja varmasti tulemme pitämään heihin yhteyttä. Loppupeleissä, en muuttaisi mitään reissusta.